

Prima instanță: Judecătoria Bender
Judecător: A. Ialanji
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Ciugureanu, B. Bîrca, E. Clim

Dosarul nr. 2ra-709/16

ÎNCHEIERE

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Moraru Alexandru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Catol Lux” împotriva lui Moraru Alexandru privind repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Moraru Alexandru și menținută hotărîrea Judecătoriei Bender din 20 noiembrie 2014,

c o n s t a t ă

La 09 ianuarie 2013, SRL „Catol Lux” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Moraru Alexandru privind repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a indicat că, din 03 octombrie 2011 a încheiat cu pîrîtul un contract individual de muncă prin care acesta a fost angajat în funcția de vânzător la buticului nr. 22 din str. Burebista 110 A mun. Chișinău. La aceeași dată fiind încheiat și contractul de răspundere materială individuală deplină.

Invocă că, contrar obligațiilor de serviciu nu a introdus în casa întreprinderii mijloace bănești în sumă de 43 762 lei, fapt confirmat prin explicațiile date de acesta la data de 16 iulie 2012.

Indica că, la 03 octombrie 2012, de către comisia formată din Bectoraș Traian - manager, Gaidău Andrei - manager, Martîniuc Tatiana - contabil, a fost efectuată inventarierea bunurilor materiale aflate în gestiunea pîrîtului, fiind depistat un neajuns de mărfuri în valoare de 81 600 lei și 18 310 lei.

Astfel, reclamantul a prezentat pîrîtului balanța contabilă din 08 octombrie 2012 și 19 noiembrie 2012, pentru a face cunoștință și a le semna, însă ultimul a refuzat, acestuia fiindu-i oferit termen pentru clarifica situația despre neajunsul

format, însă în perioada 08 octombrie 2012 – 30 octombrie 2012, aceasta nu a prezentat nici un argument în vederea susținerii poziției sale, iar în perioada 31 octombrie 2012 – 13 noiembrie 2012, din motive necunoscute nu s-a prezentat la serviciu.

La 13 noiembrie 2012, pîrîtul prezentîndu-se la sediul SRL „Catol Lux”, la cerința administratorului Țaran Igor a refuzat să dea explicații pe marginea neprezentării la serviciu în perioada 31 octombrie 2012 – 12 noiembrie 2012.

Afirmă reclamantul că în perioada 13 noiembrie 2012 – 14 noiembrie 2012, în prezența pîrîtului a fost efectuată inventarierea și transmiterea bunurilor materiale existente în ghereta nr. 22 din str. Burebista 110 A, fiind perfectat actul de inventariere nr. 1 din 14 noiembrie 2012, ce a fost semnat de ambele părți la momentul întocmirii, însă pîrîtul nu a transmis cheile de la gheretă administratorului, și fiind contactat telefonic a doua zi în vederea transmiterii cheilor, acesta s-a prezentat la 16 noiembrie 2012, cînd a fost informat și despre necesitatea de a se prezenta pentru a face cunoștință cu ordinul de concediere și semnarea bilanțului contabil din 08 octombrie 2012 privind formarea neajunsului în sumă de 81 600 lei, solicitarea respectivă fiind respinsă de pîrît.

Solicita reclamanta SRL Catol Lux”, inclusiv prin cererile de majorare a cuantumului, pretențiilor încasarea din contul pîrîtului a prejudiciului cauzat ca urmare a creării neajunsului de bani în sumă de 43 762 lei și a neajunsului de mărfuri în sumă de 99 910 lei, a avansului la salariu conform bonurilor de consum în sumă de 11 290 lei și a sumei de 1 255 lei conform Registrului mașinii de casă și control din 30 octombrie 2012.

Prin hotărîrea Judecătorei Bender din 20 noiembrie 2014, cererea de chemare în judecată a fost admisă. S-a încasat de la Moraru Alexandru în beneficiul SRL Catol Lux”: 43 762 lei cu titlu de prejudiciu creat în urma unui neajuns de bani; 99 910 lei - cu titlu de prejudiciu creat în urma unui neajuns de mărfuri; 11 290 cu titlu de prejudiciu creat în urma încasării unui avans la salariu; 1 255 lei cu titlu de prejudiciu conform Registrului Mașinii de casa și control din 30 octombrie 2012; 7 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică; 3 135,95 lei cu titlu de cheltuieli de judecare a pricinii de transport, iar în total suma de 166 352,95 lei. S-a încasat de la Moraru Alexandru în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 4 686,51 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, s-a respins apelul declarat de Moraru Alexandru și s-a menținut hotărîrea Judecătorei Bender din 20 noiembrie 2014.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 01 februarie 2016, Moraru Alexandru prin intermediul avocatului Nani Ana (mandat nr. 0232401) a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă în totalitate. Solicită recurentul încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului, reiterînd motivele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, recurentul a indicat că atât decizia instanței de apel cît și hotărîrea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, fiind

emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 03 decembrie 2015 (f.d. 220 vol. VI), cît și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul se consideră declarat în termen.

La 22 martie 2016, SRL „Catol Lux” a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Moraru Alexandru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or nu s-a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci s-au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanțele inferioare, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul

trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Moraru Alexandru ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Moraru Alexandru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Maria Ghervas

Ion Druță